

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Jana Passera a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **S. M.**, zastoupeného Mgr. Romanem Seidlerem, advokátem, se sídlem Na Jíkalce 13, Plzeň, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 12. 2007, čj. OAM-838/VL-10-ZA09-2006, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 3. 2008, čj. 56 Az 224/2007 - 22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví neudělil žalobci azyl podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně, který ji rozsudkem označeným v záhlaví zamítl. Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností.

Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti je její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s § 104a s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Stěžovatel žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti netvrdil, Nejvyšší správní soud se proto mohl otázkou přijatelnosti jeho kasační stížnosti zabývat pouze v obecné rovině za použití hledisek nastíněných např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39 (č. 933/2006 Sb. NSS).

Nejvyšší správní soud v posuzované věci neshledal přesah vlastních zájmů stěžovatele ani pochybení v postupu krajského soudu, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Nejvyšší správní soud rovněž podotýká, že se obdobnými otázkami jako jsou námitky podávané v kasační stížnosti zabýval v řadě svých rozhodnutí. K námitce, že se stěžovateli nedostane ochrany ze strany orgánů v zemi původu lze odkázat např. na rozhodnutí ze dne 10. 2. 2006, čj. 4 Azs 129/2005 - 54, ze dne 27. 6. 2005, čj. 4 Azs 395/2004 - 68, ze dne 10. 3. 2004, čj. 3 Azs 22/2004 - 48, ze dne 27. 8. 2003, čj. 4 Azs 5/2003 - 51, ze dne 29. 3. 2004, čj. 5 Azs 7/2004 - 37, k důvodům pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu např. na rozhodnutí ze dne 6. 11. 2003, čj. 6 Azs 12/2003 - 49, a k věrohodnosti tvrzení stěžovatele např. na rozhodnutí ze dne 24. 8. 2006, čj. 6 Azs 88/2005 - 77, (všechna citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). Vytkl-li stěžovatel krajskému soudu, že se „dostatečně nevy pořádal s otázkou, zda v daném případě byly splněny zákonné podmínky pro udělení azylu podle § 14 zákona o azylu“, odkazuje Nejvyšší správní soud na napadené rozhodnutí krajského soudu, podle něž k mj. § 14 zákona o azylu „nesměroval žádný žalobní bod“. Stěžovatel, který s tímto závěrem krajského soudu nepolemizuje, nemůže teprve v kasační stížnosti napravit nedostatky žaloby již jen z toho

důvodu, že Nejvyšší správní soud zkoumá napadené rozhodnutí v rozsahu důvodů uplatněných před krajským soudem (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

Z uvedeného důvodu Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 104a s. ř. s. odmítl jako nepřijatelnou.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. července 2008

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu